

Ο Αποστολος (Κηριακῆς ΙΓ' Επιστολών) 26 Αυγούστου 2018

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνωσμα. (Κεφ. 16:13-24)

Ἀδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γίνεσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιοῦτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαικοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιοῦτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. Μαράν ἀθά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

Μετάφραση

Αγρυπνεῖτε! Μένετε σταθεροὶ στὴν πίστη. Να σπλίζεστε συνεχῶς με θάρρος! Τα εἶστε δυνατοί! Τα πάντα μεταξύ σας να γίνονται με ἀγάπη. Μια παράκληση ἀκόμα, ἀδελφοί: Ξέρετε πῶς οἱ οικιακοὶ τοῦ Στεφανᾶ εἶναι οἱ πρώτοι που πίστεψαν στὸ Ευαγγέλιο στὴν Αχαΐα καὶ ἔταξαν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς στὴν υπηρεσία των πιστῶν. Γι' αὐτὸ κι εσεῖς να πειθαρχεῖτε στους ἀνθρώπους αὐτοὺς καὶ σε κάθε ἄλλον που συνεργάζεται καὶ κοπιάζει μαζί τους. Χαίρομαι, μάλιστα, που ἔχω κοντά μου τὸ Στεφανᾶ, τὸ Φουρτουνάτο καὶ τὸν Αχαικό, γιατί τὸ κενὸ τῆς δικῆς σας ἀπουσίας τὸ ἀναπλήρωσαν αὐτοί. Ἀνακούφισαν πραγματικά τὸ πνεῦμα μου, ὅπως ἀνακούφισαν καὶ τὸ δικό σας. Να ἀναγνωρίζετε, λοιπόν, τὴν ἀξία ἀνθρώπων σαν κι αὐτούς. Σας στέλνουν χαιρετισμούς οἱ ἐκκλησίες τῆς Ἀσίας. Σας χαιρετοῦν θερμὰ με τὴν ἀγάπη τοῦ Κυρίου ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα μαζί με ὅλη τὴν ἐκκλησία που συναθροίζεται στὸ σπίτι τους. Σας στέλνουν χαιρετισμούς ὅλοι οἱ ἀδελφοί. Χαιρετίστε μου ὁ ἕνας τὸν ἄλλο με φίλημα ἅγιο. Ὁ χαιρετισμὸς αὐτὸς γράφεται ἰδιοχείρως ἀπὸ μένα τὸν Παῦλο. Ἄν κάποιος δεν ἀγαπάει τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ας εἶναι ἀναθεματισμένος. Μαράν ἀθά - ὁ Κύριός μας ἐρχεται! Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ας εἶναι μαζί σας. Ἡ ἀγάπη μου, που πηγάζει ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, περιβάλλει ὅλους σας. Ἀμήν

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. 21: 33-42)

Ἐῖπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὃς τις ἐφύτευεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ὠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρπούς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ, ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς ἐν ταῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς Γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Μετάφραση

Ἀκούστε μια ἄλλη παραβολή: Ἦταν κάποιος οἰκοδεσπότης, που φύτεψε ἕνα ἀμπέλι καὶ τὸ περίφραξε. Επίσης ἔσκαψε σ' αὐτὸ ἕνα πατητήρι κι ἐχτίσε ἕναν πύργο. Κατόπιν τὸ ἀνάθεσε στὴ φροντίδα γεωργῶν κι ἐφυγε σε ἄλλη χώρα. Κι' ὅταν ἐφτάσε ὁ καιρὸς των καρπῶν, ἔστειλε τοὺς δούλους τοῦ στους γεωργοὺς για να πάρουν τοὺς καρπούς του. Οἱ γεωργοὶ, ὁμως, ἔπιασαν τοὺς δούλους του, κι ἄλλον ἔδειραν, ἄλλον σκότωσαν, κι ἄλλον πετροβόλησαν. Ξανάστειλε ἄλλους δούλους, περισσότερους ἀπὸ τοὺς πρώτους. Ἀλλὰ τα ἴδια ἔκαναν καὶ σ' αὐτούς. Ὑστερα ἔστειλε τὸ γιο του, λέγοντας: Τὸ γιο μου θα τὸν σεβαστοῦν. Οἱ γεωργοί, ὁμως, ὅταν εἶδαν τὸ γιο, εἶπαν μεταξύ τους: Αὐτός εἶναι ὁ κληρονόμος. Ελάτε να τὸν σκοτώσουμε καὶ να κατακρατήσουμε τὴν κληρονομιά του. Ἔτσι, ἀφοῦ τὸν ἔπιασαν, τὸν ἐβγάλαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλι καὶ τὸν σκότωσαν. Ὅταν, λοιπόν, ἐρθεῖ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀμπελιοῦ, τι θα τοὺς κάνει τοὺς γεωργοὺς ἐκείνους; Του λένε: Ὅπως ἀρμόζει σε κακοὺς, ἀλύπητα θα τοὺς ἀφανίσει καὶ τὸ ἀμπέλι θα τὸ ἀναθέσει στὴ φροντίδα ἄλλων γεωργῶν, που θα τοῦ ἀποδώσουν τοὺς καρπούς στον καιρὸ τους. Τους λέει ὁ Ἰησοῦς: Ποτέ σας δε διαβάσατε στις Γραφές πῶς: Ἡ Πέτρα που περιφρόνησαν οἱ οἰκοδόμοι, αὕτη ἐγένετο τὸ ἀγκωνάρι. Ἀπὸ τὸν Κύριο ἐγένετο αὐτὸ κι εἶναι ἀξιοθαύμαστο στα μάτια μας;